

INDONESKÝ FILMOVÝ FESTIVAL

8. – 10. ČERVNA 2010

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
MARIÁNSKÉ NÁMĚSTÍ 1, PRAHA 1

Od 8. do 10. června 2010 se v Městské knihovně na Mariánském náměstí v Praze bude konat již čtvrtý ročník Indonéskeho filmového festivalu. Tento rok se českým divákům představí tvorba indonéských režisérů Nia Dinata a Nan T Achnas, jejichž filmy získaly na mezinárodních filmových přehlídkách mnoho ocenění. Patronkou festivalu se tento rok stala přední osobnost české kinematografie, režisérka Věra Chytilová.

Režisérky Nia Dinata a Nan T Achnas se zúčastní slavnostního zahájení festivalu i jednotlivých projekcí v následujících dnech. Diváci tak dostanou jedinečnou možnost diskutovat s autorkami snímků a také nahlédnout do zákulisí indonéské kinematografie.

V rámci festivalu budou vylosováni výherci několika cen, hlavní cenu – zpáteční letenku z Prahy do Jakarty – věnoval do tomboly partner Indonéskeho filmového festivalu, letecká společnost Turkish Airlines. Vstup na festival je volný.

Festival, který se stal jednou ze stěžejních kulturních aktivit Indonéskeho velvyslanectví v Praze, nabídne ukázkou z tvorby obou režisérů v podobě pěti filmů. Filmy budou promítány v původním znění s anglickými titulky a simultánním překladem do češtiny.

PROGRAM FESTIVALU

úterý, 8. června 2010

- 17:00 Tisková konference (pouze s akreditací)
- 18:00 Slavnostní zahájení
- 18:30 Příběhy žen / *Perempuan Punya Cerita* (2008), režie: Nia Dinata, Upi Avianto, Fatimah Rony a Lasja F. Susatyo
- 20:30 Diskuze

středa, 9. června 2010

- 18:00 Arisan! / *Arisan!* (2003), režie: Nia Dinata
- 20:00 Vlajka / *Bendera* (2003), režie: Nan T Achnas
- 21:30 Diskuze

čtvrtek, 10. června 2010

- 18:00 Šeptající písek / *Pasir Berbisik* (2001), režie: Nan T Achnas
- 20:00 Housle beze strun / *Biola Tak Berdawai* (2002), režie: Sekar Ayu Asmara, produkce: Nia Dinata a Afi Shamara
- 21:30 Diskuze a losování výherců tomboly

FILMY

Příběhy žen (*Perempuan Punya Cerita*, 2008)

Přehlídku zahájí povídkový film Příběhy žen (*Perempuan Punya Cerita*, 2008). Každý ze čtyř krátkých filmů natočila jiná režisérka. Každý příběh je jiný, téma ale zůstává stejné: život indonéských žen a předsudky a problémy, kterým musí čelit ve společnosti.

Arisan! (*Arisan!*, 2003)

V roce 2003 natočila Nia Dinata odvážnou satirickou komedii Arisan! (*Arisan!*) o partě mladých obyvatel Jakarty a jejich obyčejných i neobyčejných problémech. Film odvážně zobrazující problematiku homosexuality v Indonésii - zemi s největším počtem muslimů na světě - získal mnohá ocenění doma i zahraničí, mimo jiné byl v roce 2004 zvolen nejlepším filmem na Cinemasia Film Festival v Amsterdamu. Film se promítal na padesáti filmových festivalech po celém světě. Hlavní postavou je homosexuál Sakti, který se bojí říct pravdu o své sexuální orientaci svým rodičům. Jeho nejlepší přítelkyně Meimei, nadaná architektka, propadá depresi poté, co jí opustil manžel. Důvodem bylo, že se pořád nemohla dostat do jiného stavu. Mezitím mladá Andien chce žít bez jakéhokoliv omezení. Začíná vtipný propletenec vztahů.

Vlajka (*Bendera*, 2003)

Středometrážní snímek Vlajka (*Bendera*, 2003), který režisérka Nan T Achnas také produkovala, získal ocenění na Tokyo International Festival. Na cestě dvou školáků, které učitelka pověřila, aby vyprali indonéskou státní vlajku, se odkrývá téma nacionalismu a patriotismu.

Šeptající písek (*Pasir Berbisik*, 2001)

Film Šeptající písek (*Pasir Berbisik*, 2001) režisérky Nan T Achnas byl v roce 2002 promítán v rámci sekce Jiný pohled na Mezinárodním festivalu Karlovy Vary. Tento vizuálně brilantní film vysloužil režisérce cenu na Asia Pacific Film Festival v roce 2001. Dospívající Daya žije sama s matkou, která vydělává na skromné živobytí jako domorodá léčitelka, v malé vesnici na pobřeží Jávy. Jednoho dne však odtud obě musí uprchnout před etnickým násilím. Podaří se jim uniknout z hořící vsi, přejdou poušť a usadí se v dalším bohem zapomenutém místě, sužovaném vedrem a písečnými bouřemi. Dívka, která nechápe matčinu nechuť ke zmizelému manželovi, neustále vzpomíná na otce, který je opustil, když byla malá. Doufá, že se vrátí a odejdou spolu do vzdáleného města. Matka o něčem takovém nechce ani slyšet, ale Daya, která se učí číst a psát u starce ze sousedství, přesto sní o šťastné budoucnosti. A pak se jednoho dne otec doopravdy vrátí. Opakuje své půvabné dceři stejné báchorky, jaké jí vyprávěl, když byla malá, nechává se živit a neštítí se ničeho, jen aby získal peníze na další útěk před zodpovědností. Daya teprve teď poznává otcův skutečný charakter, pochopí matčinu bolestnou deziluzi a vnitřní sílu, s níž čelí neblahému osudu, i hlubokou lásku, kterou chová ke svému jedinému dítěti.

Housle beze strun (*Biola Tak Berdawai*, 2002)

V roce 2002 produkovala Nia Dinata film Housle beze strun (*Biola Tak Berdawai*) indonéské režisérky Sekar Ayu Asmara. Film vypráví příběh bývalé baletky Renjani, která věnuje svůj život péči o handicapované děti. Renjani se věnuje především chlapci jménem Dewa, který vůbec nereaguje na okolní svět. Jednoho dne přijde do rehabilitačního střediska houslista Bhisma, který do života Renjani i postižených dětí vnese radost. Renjani ale začne pronásledovat její minulost.

PROFILY REŽISÉREK

Nan T Achmas (1963) vystudovala filmovou režii v Jakartě a poté pokračovala ve studiích na East Anglia University ve Velké Británii. Upozornila na sebe krátkým snímkem *Ceh Kucak Gayo* (The Little Gayo Singer, 1995), který dostal ocenění na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů v Jamagatě. Debutovala v roce 1998 celovečerní komedií *Kuldesak*. Její další snímek *Pasir Berbisik* (v české distribuci pod názvem *Šeptající písek*, 2001) získal mnoho ocenění na mezinárodních filmových festivalech (Brisbane, Deauville Asian Film Festival, Oslo, Seattle atd.) a byl mimo jiné uveden v roce 2002 v sekci Jiný pohled na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary a v soutěži na MFF v Rotterdamu. Po krátkém dokumentu *Invisible Garments, Expensive Soles* (2001) režírovala a produkovala Nan T Achmas středometrážní snímek *Bendera* (*The Flag*, 2002). Drama *The Photograph* (v české distribuci pod názvem *Fotograf*, 2007) bylo uvedeno v rámci Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary v roce 2008, kde získalo Zvláštní cenu poroty.

Nia Dinata (1970) vystudovala masovou komunikaci na Elizabethtown College v Pennsylvánii, účastnila se programů týkajících se filmové produkce na New York University. Po svém návratu do Indonésie se věnovala především televizní tvorbě. Debutovala epickým filmem *Ca Bau Kan* (The Courtesan, 2001), jehož námětem se stala čínská komunita v Indonésii v období politické reformace. Za svůj debut si vysloužila režisérka několik ocenění na mezinárodních filmových festivalech, mimo jiné byl v roce 2003 film zařazen mezi kandidáty nominace o Oscara za nejlepší zahraniční film. V roce 2002 produkovala film *Biola Tak Berdawai* (The Stringless Violin) indonéské režisérky Sekar Ayu Asmara. V následujícím roce natočila odvážnou satirickou komedii *Arisan!* (The Gathering, 2003), která zobrazovala život indonéských homosexuálů. I tento film získal mnohá ocenění v Indonésii i zahraničí. Její poslední celovečerní film *Berbagi Suami* (Love for Share, 2006) se stal dalším důkazem její odvahy zabývat se kontroverzními tématy, tentokrát polygamií v převážně muslimské indonéské společnosti. Za tento film získala ocenění pro nejlepší režisérku na Mezinárodním festivalu nezávislých filmů v Bruselu v roce 2007. V roce 2008 byl uveden povídkový film *Perempuan Punya Cerita* (Chants of Lotus), na němž se podílela jako režisérka. Každá ze čtyř režisérek natočila krátký příběh o obyčejných ženách, které prožívají nevšední okamžiky. Jako producentka pomohla na svět filmům několika nadaných mladých indonéských režisérů. Její poslední počín je produkce dokumentárního filmu *Pertaruhan* (At Stake).

AKREDITACE A DALŠÍ INFORMACE O FESTIVALU

Velvyslanectví Indonéské republiky
Mgr. Soňa Čermáková
Nad Bud'ánkami II/7
150 21 Praha 5 – Smíchov

Email: sona.cermakova@indonesia.cz
Tel.: 257 214 388
Fax: 257 212 105